

מזמור ק' בכל יום, ולכון בו פאלו מביא תורה בבית ה', פי אין בעל הגס מכיר בניסו שעושה הקב"ה עמו, ועין בזה פרשת אמור, *ובהקדמת ספר הרב מהר"ר אברהם בעל מחבר שבילי הלקט²⁶⁰⁷, מביא מעשה על זה. ולא יהא חס ושלום מכפויי טובה²⁶⁰⁸.

ועין בס"ח²⁶⁰⁹, ענין יפה מאיש אחד עשיר, שהיה מקבל עניים בסבר פנים יפות וזן אותם, ועל ידי זה זכה לפנים טובים תלמידי חכמים, על ידי שעשה מעשיו לשם שמים.

זכירת מנחם

אדם, רמותי לך. והנה כאשר מהר חזר לדולקה, כך מהרה תהיה לך רפואה, וזהו שהראתי זה באותותי. וידוע תדע, שהיו במשפט שלך מיימינים ומשמאילים, ושקלו במאזנים זכויות שלך, ובאתי לבשרך שהאל הרחמן הוסיף ימים על ימך, ואמר למלאך: 'הרף ירך כי עוד לאל ידו לזכות את הרבים'. חק חקתי לך, שביום השלישי תעמוד מחולי זה. וזה המעשה היה שלש ימים קודם חג השבועות. וכאשר פתר לי כן היה, שביום ראשון דחג השבועות הלכתי לבית הכנסת, וממש נעשיתי בריה חדשה, ומיד אזרתי כגבר חלצי קמתי על משמרת הקודש לחבר פירוש על התורה ונביאים וכתובים וקראתי להחבור "שבולי הלקט" - לזכרון, עכ"ל [בהקדמה לשיבלי הלקט]. וכה יעשה האדם, כי אין לך אדם שלא נעשה לו נס, בפרט בדורות האלו - אשר הצרות מתגברים בכל יום ויום, גזירות, מלחמות עצומות, חרב ורעב, מצור ומצוק, חלאים רבים. ומי אשר האיר עליו הקדוש ברוך הוא חוט של חסד והצילו מכל הפגעים ורחמנא לצלן, יהיה לו לזכרון תמיד חסדי ה', ולא להיות מכפוי טובה. ולא זו בלבד, אלא [כל שכן שכל מי אשר משפיע עליו הקב"ה שפע של ברכה - שזכה לישב בביתו בהשקט ובבטחה, ופרנסתו היא סדורה, שצריך ליתן שבח והודיה למקום על זאת, עכ"ל ספר קב הישר שם. ועיי"ש עוד מענין זה.

²⁶⁰⁶ חובה עליו לתקן איזה דבר טוב - ר"ל שיעשה מעשה טוב, או שיקבל על עצמו בל"נ להשתדל באיזו מדה טובה. כגון הכנסת אורחים וכיו"ב.

²⁶⁰⁷ שביילי הלקט - עיין בהגהות קב נקי שעל ספר קב הישר שם [אות ב], וכן בהגהות מהר"ר הרב שמואל שכנזי נ"ו, הנדפסות בסוף הספר שם - ותבין דצ"ל חיבורי לקט, והוא חיבור שנדפס בשנת תע"א (פירוש על הג"ך) ומחברו כמוהר"ר יהודה בן אברהם.

²⁶⁰⁸ כפוי טובה - כפוי טובה הוא כמו הכופה ומטה מנגד עיניו את הטובה אשר נעשה עמרו. כ"כ עיקר שפתי חכמים בפרשת כי תבא (דברים כו, אות ב).

²⁶⁰⁹ ועיין בספר חסידים עניין יפה מאיש אחד עשיר וכו' - כמעט ואין אצלי ספק שנתכוון על המעשה שהביא בספר קב הישר שם [פרק יח] בתר האי עובדא דלעיל בסמוך - ורגליים לדבר איכא וז"ל, אכן, להראות פנים של מסבירות, פנים של אהבה ורצון - בפני עניים ודלים ואביונים, זהו רצון הבורא יתברך. ובפרט המאכסן בביתו עניים הגונים, זוכה להרבה דברים. ונשים עקרות נפקדות - בזכות שמפרנסים ומכלכלים עניים ואביונים הגונים - לשם שמים. ומצינו נמי באיש זקן אחד שהיה בזמן גזירות ספרד ואשפניא, ושמו רבי יחיאל, והיה דר בעיר אחד על חוף הים הגדול, ובהיות גזירות שמדות במדינת הג"ל ברחו מאותן המדינות הרבה יהודים לארץ אחרת, והיה דר רבי יחיאל הג"ל בספר מדינות איטליא - כדי לעבור אל ארץ תורגמה [היא תורקיה], ורבי יחיאל היה זקן, והיה דר בעיר אשר על חוף הים, והוא איש תם וישר, מקבל כל העניים ועשירים בסבר פנים יפות, והיה מספיק להם מים ומזון ומלוה אותם, ונתן להם צידה לדרך, ופיזר ובזבז ממון רב להוצאת האורחים. והיה היום, הגיע עת וזמן שהיו בביתו ארבעה זקנים הבאים מהגולה חכמים גדולים, ובראותם את כבוד עשור וגדולתו ותפארתו הטהורה שהיה נדיב לב - שגמל חסד עם עשירים